

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 021603 18 Uvp
Banjaluka, 08. februara 2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrka i Edine Ćupeljić, članova vijeća, uz učešće zapisničara Nataše Božić, u upravnom sporu po tužbi Grada B., kojeg zastupa zastupnik po zakonu Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište u. B., protiv rješenja tužene Uprave, broj: ... od 11. oktobra 2017. godine, u predmetu upisa zabilježbe spora, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 021603 17 U od 18. maja 2018. godine, u sjednici vijeća održanoj 08. februara 2021. godine, donosi

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom se odbija tužba protiv uvodno označenog akta tužene, kojim se odbija kao neosnovana žalba protiv rješenja Područne jedinice B., broj: ... od 31. maja 2017. godine. Tim rješenjem, u tački 1. dispozitiva, dozvoljava se na osnovu dopisa-Obavijesti Uprave, Odjeljenja, Područne jedinice B., broj: ... od 30. maja 2017. godine, upis u „B“ list ln. br. 986 k.o. B.1, na parceli označenoj kao k.č. br. 1890/1, zv. „D.“, pašnjak 1. klase, u površini od 3.628 m², zabilježba vođenja upravnog postupka radi uspostave ranijeg vlasničko-pravnog odnosa, pokrenutog po zahtjevu J.D. i J.K.; u tački 2. dispozitiva, određuje upis zabilježbe u katastar nepokretnosti na osnovu ovog rješenja; u tački 3. dispozitiva, određuje upis zabilježbe u „B“ list ln., da rješenje o upisu nije pravosnažno.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže stavom da je osporeni akt pravilan i zakonit, što obrazlaže razlozima da nije sporno da je na k.č. br.1890/1, zvana „D.“, upisane u ln. br. 986/25, upisano pravo svojine u korist Grada B., sa 1/1 dijela i da se u pogledu k.č. br. 1890/1 vodi upravni postupak, radi uspostave ranijeg vlasničko pravnog odnosa, pokrenut po zahtjevu zainteresovanih lica J. D. i J.K. Sud konstatuje da se radi o istoj parceli i da to tužilac tokom postupka nije osporio, samo je ukazao na nesaglasnost u oznaci i površini te parcele. Činjenica da postoji razlika u površini od 6 m², nije od uticaja na drugačije rješenje stvari, jer je ta parcela bila predmet izlaganja na javni uvid podataka u postupku osnivanja katastra nepokretnosti za k.o. B.1, koji je stupio na snagu, pa da bi se moglo raditi o razlici između digitalnog i analognog računanja površina. Prvostepeno rješenje se moglo donijeti u skraćenom postupku, jer se stanje stvari moglo utvrditi na osnovu činjenica, podnesenih dokaza i službenih podataka kojima

organ raspolaže, a nije trebalo saslušavati stranke, jer se radi o jednostavnoj upravnoj stvari. Kako dispozitivom rješenja nije naložen upis prava svojine, niti je to predmet postupka, okolnost da je u obrazloženju pogrešno navedeno da će se na osnovu rješenja izvršiti upis prava svojine i zabilježba, nije od uticaja na drugačije rješenje stvari, jer obrazloženje rješenja ne obavezuje. Iz tih razloga je tužena pravilno postupila kada je osporenim aktom odbila žalbu i ostavila na snazi prvostepeno rješenje.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude tužilac osporava njenu zakonitost, u skladu sa članom 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Navodi da pobijana presuda ne sadrži valjane razloge za odbijanje tužbe. Ističe da je od značaja činjenica na koju je ukazivao i tokom postupka, da je kod prvostepenog organa pokrenut po zahtjevu zainteresovanih lica upravni postupak uspostave ranijeg vlasničko-pravnog odnosa, pod brojem: ..., u kojem kao stranka učestvuje Grad B., kojeg zastupa zastupnik po zakonu Pravobranilaštvo Republike Srpske. U tom predmetu je izvršena identifikacija predmetnih nepokretnosti i utvrđeno da se radi o parceli k.č. br. 239/1 površine 3.634 m², upisana u zk. ul. br. 958 k.o. B.1, kao društvena svojina, s pravom korišćenja opštine B. sa 1/1 dijela, a po novom premjeru odgovara k.č. br.1890/1, zv. „D.“, u naravi pašnjak 1. klase, u površini od 3.634 m², upisana u pl. br. 249 k.o. B.1 kao posjed Grada B., Fonda za upravljanje građevinskim zemljištem, sa 1/1 dijela. U prvostepenom rješenju se navodi da se radi o k.č. br. 1890/1, zv. „D.“, pašnjak 1. klase, u površini od 3.628 m², te da nema smetnji da se dozvoli upis zabilježbe, jer je dostavljena isprava podobna za upis, u smislu člana 100. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 6/12, u daljem tekstu: Zakon). Smatra da to nije tačno, s obzirom na postojanje nesaglasnosti između oznake parcele i upisa u javnim evidencijama, pa da je trebalo radi razjašnjenja stvari dostaviti tužiocu raspoloživu dokumentaciju, posebno ln. br. 986 k.o. B.1 i da se nije moglo odlučiti primjenom člana 129. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP). Iz tih razloga je ostalo nepoznato da li se prvostepenim rješenjem povređuju imovinska prava i interesi drugih subjekata. Pored toga, da nije na nesumnjiv način utvrđeno da li je isprava na osnovu koje se dozvoljava upis podobna za upis, u smislu člana 100. i 103. Zakona. Ukazuje na činjenicu da je k.č. br. 1890/1 bila predmet izlaganja, da je novi katastar stupio na snagu za k.o. B.1, te da je na istoj kroz postupak izlaganja upisan Grad B., sa pravom svojine od 1/1 dijela. Predlaže da se zahtjev uvaži i presuda ukine. Traži troškove spora u iznosu od 1.125 KM.

U odgovoru na zahtjev tužena ostaje kod navoda iz obrazloženja osporenog akta.

Zainteresovana lica J.D. i J.K., nisu dala odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud odlučuje kao u izreci iz sljedećih razloga:

Predmet postupka je zabilježba pravne činjenice pokretanja upravnog postupka radi brisanja društvene, odnosno državne svojine i uspostave ranijeg vlasničko-pravnog odnosa u katastarskom operatu, u smislu člana 99. tačka v) Zakona, koja se odnosi na parcelu označenu kao k.č. br. 1890/1, upisanu u ln. br. 986 k.o. B.1

Iz stanja spisa predmeta proizlazi da je prvostepenom organu dostavljena Obavijest Uprave, Odjeljenja, Područne jedinice B., od 30. maja 2017. godine, kojom se obavještava organ da se na parceli označenoj kao k.č. br. 1890/1, u površini od 3.634 m², upisanoj u ln. br.

986 k.o. B.1, vodi upravni postupak radi uspostave ranijeg vlasničko-pravnog odnosa, pokrenut po zahtjevu zainteresovanih lica, a zbog stavljanja zabilješke o vođenju upravnog postupka. Prvostepeni organ po službenoj dužnosti, po datoj inicijativi, na osnovu Obavještenja kao dokaza da se vodi upravni postupak radi brisanja društvene, odnosno državne svojine i uspostave ranijeg vlasničko-pravnog odnosa, dozvoljava upis zabilježbe vođenja upravnog postupka. Osporenim aktom se odbija žalba izjavljena protiv tog rješenja, s obrazloženjem da je organ pravilno ocijenio da su ispunjeni uslovi iz člana 103. Zakona i člana 82. stav 2. i 3. Pravilnika o načinu osnivanja i održavanja katastra nepokretnosti („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 11/14, 25/14, 31/15, 101/15 i 3/16, u daljem tekstu: Pravilnik), jer su podneseni dokumenti u propisanoj formi i odgovarajućoj sadržini. Neosnovani su navodi žalbe o nesaglasnosti između oznaka i površine parcele u pobijanom rješenju i u upravnom predmetu broj ..., jer se radi o istim nepokretnostima, što ne spori ni tužilac, a razlika u površini od 6 m² ne utiče na drugačije odlučivanje, jer to može biti greška stvarnog karaktera, greška u kucanju ili razlika između digitalnog i analognog računanja površina. U skladu sa članom 129. ZOUP, doneseno je rješenje u skraćenom postupku, jer se na osnovu službenih podataka kojima organ raspolaze moglo odlučiti, pa nije bilo potrebno saslušavati stranke radi zaštite njihovih prava i interesa. Iznesene razloge prihvata sud u pobijanoj presudi, kojom tužbu odbija kao neosnovanu i održava na snazi osporeni akt.

Vrhovni sud Republike Srpske prihvata date razloge odlučivanja, jer su potpuni, jasni i u skladu sa relevantnim odredbama Zakona, koje su primijenjene prilikom donošenja prvostepenog i osporenog akta, te cijeni da su osporeni akt i presuda na zakonu zasnovani.

Nije sporno da je k.č. br. 1890/1 k.o. B.1 bila predmet izlaganja, te da je nakon izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima, novi katastar za k.o. B.1 stupio na snagu.

Imajući u vidu da je odredbom člana 90. tačka d) Zakona, predviđena mogućnost upisa zabilježbe, da se prema članu 99. tačka v) Zakona, zabilježbom vrši upis činjenica koje se odnose na pokretanje spora za utvrđivanje prava na nepokretnosti, a da je za k.o. B.1 uspostavljen novi katastar nepokretnosti, te da se radi o zabilježbi pravne činjenice u odnosu na k.č. br. 1890/1 k.o. B.1, da su zainteresovana lica pokrenula postupak radi brisanja društvene, odnosno državne svojine i uspostave ranijeg vlasničko-pravnog odnosa na istoj, Vrhovni sud Republike Srpske ocjenjuje da je pravilan stav da su ispunjeni uslovi da se dozvoli zabilježba vođenja upravnog postupka radi uspostave ranijeg vlasničko-pravnog odnosa.

Neosnovani su navodi zahtjeva da nisu ispunjeni opšti uslovi za upis zabilježbe. U članu 100. Zakona, propisani su opšti uslovi za upis zabilježbe u katastar nepokretnosti: postojanje upisane nepokretnosti, upisanog prethodnika i isprave za upis. Prema članu 103. Zakona, upis u katastar nepokretnosti vrši se na osnovu privatne ili javne isprave koja je po sadržaju i formi podobna za upis. U skladu sa članom 82. stav 2. i 3. Pravilnika, pravne činjenice koje se odnose na samu nepokretnost upisuju se u skladu sa zakonom na osnovu pokretanja spora za utvrđivanje prava na nepokretnostima, odnosno za brisanje prava, te je potrebno da zainteresovano lice pruži dokaz da je postupak pokrenut pred nadležnim organom. U skladu sa citiranim odredbama, te s obzirom da je organu dostavljen dokaz da se vodi upravni postupak radi brisanja društvene, odnosno državne svojine i uspostave ranijeg vlasničko-pravnog odnosa, ovaj sud nalazi da je jedino pravilno odlučivanje onako kako je odlučio prvostepeni organ, zbog čega se osporenim aktom i presudom prvostepeno rješenje moglo održati na snazi. Nalazeći da navodi zahtjeva ne dovode u sumnju pravilnost pobijane presude, ovaj sud ocjenjuje da nije bilo uslova da se tužba kojom tužilac traži poništenje osporenog akta usvoji.

Slijedom prednjeg, pobijanom presudom nije ostvaren nijedan razlog nezakonitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona, zahtjev odbija.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke ove presude, zasniva se na članu 49a. stav 1. ZUS, u vezi sa članom 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu člana 48. ZUS. Zahtjev tužioca za vanredno preispitivanje presude se odbija, pa nema pravo na traženu naknadu, zbog čega se zahtjev za naknadu troškova spora odbija kao neosnovan.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković